

Úradný vestník

Európskej únie

L 123

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 59

12. mája 2016

Obsah

II *Nelegislatívne akty*

MEDZIINŠTITUCIONÁLNE DOHODY

★ **Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva** 1

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZIINŠTITUCIONÁLNE DOHODY

MEDZIINŠTITUCIONÁLNA DOHODA MEDZI EURÓPSKYM PARLAMENTOM, RADOU
EURÓPSKEJ ÚNIE A EURÓPSKOU KOMISIOU O LEPŠEJ TVORBE PRÁVA

MEDZIINŠTITUCIONÁLNA DOHODA

z 13. apríla 2016

o lepšej tvorbe práva

EURÓPSKY PARLAMENT, RADA EURÓPSKEJ ÚNIE A EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 295,

keďže:

- (1) Európsky parlament, Rada a Komisia (ďalej len „uvedené tri inštitúcie“) sa zaviazali na lojálnu a transparentnú spoluprácu počas celého legislatívneho cyklu. V tejto súvislosti pripomínajú rovnosť oboch spoluzákodarcov, ako je zakotvená v zmluvách.
- (2) Uvedené tri inštitúcie uznávajú svoju spoločnú zodpovednosť za vypracúvanie právnych predpisov Únie vysokej kvality a zabezpečenie, aby sa takéto právne predpisy zameriavali na oblasti, v ktorých majú najväčšiu pridanú hodnotu pre európskych občanov, boli čo najefektívnejšie a najúčinnnejšie pri plnení spoločných cieľov politik Únie, boli čo najjednoduchšie a najjasnejšie, zabraňovali nadmernej regulácii a administratívne zťaženiu občanov, orgánov verejnej správy a podnikov, najmä malých a stredných podnikov (ďalej len „MSP“), a aby boli navrhované s cieľom uľahčiť ich transpozíciu a uplatňovanie v praxi a posilniť konkurencieschopnosť a udržateľnosť hospodárstva Únie.
- (3) Uvedené tri inštitúcie pripomínajú povinnosť Únie prijímať právne predpisy len v tých prípadoch a v takom rozsahu, pokiaľ je to potrebné, v súlade s článkom 5 Zmluvy o Európskej únii o zásadách subsidiarity a proporcionality.
- (4) Uvedené tri inštitúcie opätovne zdôrazňujú úlohu a zodpovednosť národných parlamentov, ktorá je stanovená v zmluvách, v Protokole č. 1 o úlohe národných parlamentov v Európskej únii, ktorý je prílohou k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o fungovaní Európskej únie a Zmluve o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva pre atómovú energiu a v Protokole č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je prílohou k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie.
- (5) Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na tom, že pri stanovovaní legislatívneho programu by sa mala v plnej miere zohľadniť analýza potenciálnej „európskej pridanej hodnoty“ akéhokoľvek navrhovaného opatrenia Únie, ako aj posúdenie „nákladov spojených s neeurópskym riešením“ v prípade neexistencie opatrení na úrovni Únie.
- (6) Uvedené tri inštitúcie zastávajú stanovisko, že konzultácie s verejnosťou a zainteresovanými stranami, *ex post* hodnotenia existujúcich právnych predpisov a posúdenia vplyvu nových iniciatív napomôžu cieľ lepšej tvorby práva.
- (7) S cieľom uľahčiť rokovania v rámci riadneho legislatívneho postupu a zlepšiť uplatňovanie článkov 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, táto dohoda stanovuje zásady, v súlade s ktorými bude Komisia získavať všetky potrebné odborné poznatky pred prijímaním delegovaných aktov.

- (8) Uvedené tri inštitúcie potvrdzujú, že ciele zjednodušiť právne predpisy Únie a znížiť regulačné zaťaženie by sa mali sledovať bez toho, aby bolo dotknuté plnenie cieľov politik Únie stanovených v zmluvách alebo zabezpečenie integrity vnútorného trhu.
- (9) Táto dohoda dopĺňa ďalej uvedenú dohodu a vyhlásenia o lepšej tvorbe práva, ktoré sú uvedené tri inštitúcie naďalej plne odhodlané dodržiavať:
- Medziinštitucionálnu dohodu z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu právnych textov ⁽¹⁾,
 - Medziinštitucionálnu dohodu z 22. decembra 1998 o spoločných pravidlách pre kvalitu tvorby legislatívy Spoločenstva ⁽²⁾,
 - Medziinštitucionálnu dohodu z 28. novembra 2001 o systematickejšom používaní techniky prepracovania právnych aktov ⁽³⁾,
 - Spoločné vyhlásenie z 13. júna 2007 o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup ⁽⁴⁾,
 - Spoločné politické vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie z 27. októbra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽⁵⁾,

SA DOHODLI TAKTO:

I. SPOLOČNÉ ZÁVÄZKY A CIELE

1. Uvedené tri inštitúcie sa týmto zaväzujú sledovať cieľ lepšej tvorby práva prostredníctvom súboru iniciatív a postupov uvedených v tejto dohode.
2. Pri výkone svojich právomocí a v súlade s postupmi ustanovenými v zmluvách a pripomínajúc význam, ktorý pripisujú metóde Spoločenstva, sa uvedené tri inštitúcie dohodli na dodržiavaní všeobecných zásad práva Únie, ako napríklad demokratickej legitimity, subsidiarity, proporcionality a právnej istoty. Ďalej sa dohodli na podpore jednoduchosti, jasnosti a koherencie pri vypracúvaní právnych predpisov Únie a na podpore maximálnej transparentnosti legislatívneho procesu.
3. Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na tom, že právne predpisy Únie by mali byť zrozumiteľné a jasné, umožňovať občanom, orgánom verejnej správy a podnikom ľahko pochopiť ich práva a povinnosti, obsahovať vhodné požiadavky na podávanie správ, monitorovanie a hodnotenie, zabráňovať nadmernej regulácii a administratívne zaťaženiu a byť v praxi vykonateľné.

II. PROGRAMOVANIE

4. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli na tom, že budú posilňovať ročné a viacročné programovanie Únie v súlade s článkom 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, kde sa stanovuje, že Komisia predkladá iniciatívy na ročné a viacročné programovanie.

Viacročné programovanie

5. Po vymenovaní novej Komisie si uvedené tri inštitúcie v záujme uľahčenia dlhodobého plánovania vymenia názory na svoje hlavné politické ciele a priority uvedených troch inštitúcií na nové funkčné obdobie a podľa možnosti aj na orientačný harmonogram.

Uvedené tri inštitúcie na podnet Komisie a podľa potreby vypracujú spoločné závery, ktoré podpíšu predsedovia uvedených troch inštitúcií.

Uvedené tri inštitúcie na podnet Komisie vykonajú preskúmanie týchto spoločných záverov v polovici obdobia a podľa potreby ich upravia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 15.

Ročné programovanie – pracovný program Komisie a medziinštitucionálne programovanie

6. Komisia uskutoční pred prijatím svojho ročného pracovného programu (ďalej len „pracovný program Komisie“) a po jeho prijatí samostatný dialóg s Európskym parlamentom a Radou. Uvedený dialóg bude zahŕňať:

- a) včasnú dvojstrannú výmenu názorov o iniciatívach na nadchádzajúci rok, ktorá sa uskutoční pred predložením písomného príspevku predsedu Komisie a jej prvého podpredsedu, v ktorom sa dostatočne podrobne uvedú záležitosti veľkého politického významu na nadchádzajúci rok a ktorý bude obsahovať informácie s ohľadom na zamýšľané späťvzatia návrhov Komisie (ďalej len „vyhlásenie o zámere“);
- b) po diskusii o stave Únie a pred prijatím pracovného programu Komisie uskutočnia Európsky parlament a Rada výmenu názorov s Komisiou na základe vyhlásenia o zámere;
- c) výmenu názorov na prijatý pracovný program Komisie sa uskutoční medzi uvedenými tromi inštitúciami podľa bodu 7.

Komisia náležite zohľadní názory, ktoré Európsky parlament a Rada vyjadria v jednotlivých štádiách dialógu, vrátane ich žiadostí o iniciatívy.

7. Po prijatí pracovného programu Komisie a na jeho základe si uvedené tri inštitúcie vymenia názory na iniciatívy na nadchádzajúci rok a dohodnú sa na spoločnom vyhlásení o ročnom medziinštitucionálnom programovaní (ďalej len „spoločné vyhlásenie“), ktoré podpíšu predsedovia uvedených troch inštitúcií. V spoločnom vyhlásení sa stanovia všeobecné ciele a priority na nadchádzajúci rok a určia záležitosti veľkého politického významu, ktoré by mali mať v legislatívnom postupe prioritu, bez toho, aby boli dotknuté právomoci priznané zmluvami spoluzákonodarcom.

Uvedené tri inštitúcie budú pravidelne počas celého roka monitorovať vykonávanie spoločného vyhlásenia. Na tento účel sa uvedené tri inštitúcie na jar dotknutého roka zúčastnia na diskusiách o vykonávaní spoločného vyhlásenia v Európskom parlamente a/alebo Rade.

8. Pracovný program Komisie bude obsahovať hlavné legislatívne a nelegislatívne návrhy na nadchádzajúci rok vrátane zrušovacích aktov, prepracovaných znení, zjednodušení a späťvzatí. Pre každý prvok sa v pracovnom programe Komisie uvedie – ak je k dispozícii – zamýšľaný právny základ, druh právneho aktu, orientačný harmonogram prijatia Komisiou a akékoľvek ďalšie relevantné procedurálne informácie vrátane informácií týkajúcich sa posúdenia vplyvu a hodnotenia práce.

9. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce a inštitucionálnej rovnováhy Komisia v prípade, že má v úmysle vziať legislatívny návrh späť, bez ohľadu na to, či bude po ňom nasledovať revidovaný návrh, uvedie dôvody takéhoto späťvzatia a podľa potreby informácie o zamýšľaných nasledujúcich krokoch spolu s presným harmonogramom a na základe toho uskutoční riadne medziinštitucionálne konzultácie. Komisia náležite zohľadní stanoviská spoluzákonodarcov a odpovie na ne.

10. Komisia bude urýchlene a podrobne reagovať na žiadosti Európskeho parlamentu alebo Rady o predloženie návrhov aktov Únie podľa článku 225 alebo článku 241 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Komisia na tieto žiadosti odpovie do troch mesiacov, pričom v osobitnom oznámení uvedie, aké nadväzné kroky má v úmysle uskutočniť. Ak sa Komisia ako odpoveď na takúto žiadosť rozhodne, že návrh nepredloží, informuje dotknutú inštitúciu o podrobných dôvodoch a podľa potreby poskytne analýzu prípadných alternatív a odpovie na akékoľvek otázky, ktoré mali spoluzákonodarcovia v súvislosti s analýzou týkajúcou sa „pridanej hodnoty pre Európu“ a týkajúcou sa „nákladov spojených s neeurópskym riešením“.

Komisia na požiadanie prezentuje svoju odpoveď v Európskom parlamente a Rade.

11. Komisia bude počas celého roka poskytovať pravidelnú aktualizáciu informácií o svojom plánovaní a odôvodní akékoľvek oneskorenia pri predkladaní návrhov uvedených v jej pracovnom programe. Komisia pravidelne predkladá Európskemu parlamentu a Rade správy o vykonávaní svojho pracovného programu Komisie za daný rok.

III. NÁSTROJE LEPŠEJ TVORBY PRÁVA

Posúdenie vplyvu

12. Uvedené tri inštitúcie zastávajú zhodný názor, že posúdenia vplyvu pozitívne prispievajú k zlepšeniu kvality právnych predpisov Únie.

Posúdenia vplyvu sú nástrojom, ktorý má uvedeným trom inštitúciám pomáhať dospieť k podloženým rozhodnutiam, a nenahrádzajú politické rozhodnutia prijaté v rámci demokratického rozhodovacieho procesu. Posúdenia vplyvu nesmú viesť k zbytočným odkladom v procese tvorby práva ani ovplyvňovať kapacitu spoluzákonodarcov navrhovať zmeny.

Posúdenia vplyvu by sa mali týkať existencie problému, jeho rozsahu a dôsledkov, ako aj otázky, či je alebo nie je potrebné prijať opatrenie na úrovni Únie. Mali by sa v nich načrtnúť alternatívne riešenia a podľa možnosti potenciálne krátkodobé a dlhodobé náklady a prínosy, integrovaným a vyváženým spôsobom posúdiť hospodársky, environmentálny a sociálny vplyv za použitia kvalitatívnych aj kvantitatívnych analýz. Zásady subsidiarity a proporcionality by sa mali v plnom rozsahu dodržiavať tak, ako aj základné práva. Posúdenia vplyvu by sa tiež mali vždy, keď je to možné, zaoberať „nákladmi spojenými s neeurópskym riešením“ a vplyvom na konkurencieschopnosť a administratívne zaťaženie vyplývajúcim z jednotlivých možností s osobitným zreteľom na MSP (zásada „najsť čo možno najviac malých“), digitálnymi aspektami a územným vplyvom. Posúdenia vplyvu by mali byť založené na presných, objektívnych a úplných informáciách a mali by byť primerané z hľadiska ich rozsahu a zamerania.

13. Komisia bude vykonávať posúdenia vplyvu svojich legislatívnych a nelegislatívnych iniciatív, delegovaných aktov a vykonávacích opatrení, v prípade ktorých sa očakáva významný hospodársky, environmentálny alebo sociálny vplyv. Posúdenia vplyvu sa budú spravidla pripájať k iniciatívam zahrnutým do pracovného programu Komisie alebo do spoločného vyhlásenia.

Komisia v rámci svojho postupu posúdenia vplyvu uskutočňuje čo najrozsiahlejšie konzultácie. Objektívnu kontrolu kvality posúdení vplyvu Komisia bude vykonávať jej výbor pre kontrolu regulácie. Konečné výsledky týchto posúdení budú k dispozícii Európskemu parlamentu, Rade a národným parlamentom, pričom sa v čase prijatia iniciatívy Komisie sprístupnia verejnosti spolu s stanoviskom(-ami) výboru pre kontrolu regulácie.

14. Európsky parlament a Rada pri rozhodovaní o legislatívnych návrhoch Komisie v plnej miere zohľadnia posúdenia vplyvu vypracované Komisiou. Na tento účel sa posúdenia vplyvu predkladajú tak, aby Európskemu parlamentu a Rade uľahčili posúdenie rozhodnutí Komisie.

15. Ak to Európsky parlament a Rada budú považovať za vhodné a potrebné na účely legislatívneho procesu, vykonajú posúdenia vplyvu v súvislosti so svojimi zásadnými pozmeňujúcimi návrhmi k návrhu Komisie. Európsky parlament a Rada budú za východiskový bod pre svoju ďalšiu prácu spravidla považovať posúdenie vplyvu vypracované Komisiou. Vymedzenie pojmu „zásadný“ pozmeňujúci návrh je na jednotlivých inštitúciách.

16. Komisia môže z vlastného podnetu alebo na výzvu Európskeho parlamentu alebo Rady doplniť svoje posúdenie vplyvu alebo vykonať analýzy, ktoré považuje za potrebné. Komisia pritom zohľadní všetky dostupné informácie, dosiahnuté štádium legislatívneho procesu a potrebu predísť zbytočným prieťahom v uvedenom procese. Spoluzákonodarcovia v plnej miere zohľadnia všetky ďalšie skutočnosti, ktoré v tejto súvislosti uvedie Komisia.

17. Každá z uvedených troch inštitúcií zodpovedá za to, ako zorganizuje svoju prácu na posúdení vplyvu vrátane vnútorných organizačných zdrojov a kontroly kvality. Pravidelne navzájom spolupracujú výmenou informácií o najlepších postupoch a metódach týkajúcich sa posúdení vplyvu, čím sa každej z inštitúcií umožní zlepšiť svoje metódy a postupy, ako aj súdržnosť prác na posudzovaní vplyvu ako celku.

18. Pôvodné posúdenie vplyvu vypracované Komisiou a akákoľvek ďalšia práca inštitúcií na posúdení vplyvu počas legislatívneho procesu sa do konca legislatívneho procesu zverejní a ako celok sa môže použiť ako základ na hodnotenie.

Konzultácia s verejnosťou a zainteresovanými stranami a spätná väzba od nich

19. Konzultácia s verejnosťou a zainteresovanými stranami je nevyhnutná na podložené rozhodovanie a zvýšenie kvality tvorby práva. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné dojednania vzťahujúce sa na návrhy Komisie podľa článku 155 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, Komisia pred prijatím návrhu uskutoční otvorené a transparentné verejné konzultácie, pričom zabezpečí, aby podmienky a lehoty týchto verejných konzultácií umožňovali čo najširšiu účasť. Komisia najmä podporuje priamu účasť MSP a iných konečných používateľov na týchto konzultáciách. To bude zahŕňať aj verejné internetové konzultácie. Výsledky konzultácií s verejnosťou a zainteresovanými stranami sa bezodkladne oznámia obom spoluzákonodarcom a zverejnia sa.

Ex post hodnotenie platných právnych predpisov

20. Uvedené tri inštitúcie potvrdzujú význam čo najväčšieho možného súladu a súdržnosti pri organizácii ich práce hodnotenia účinnosti právnych predpisov Únie, ako aj v rámci súvisiacich konzultácií s verejnosťou a zainteresovanými stranami.

21. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o svojom viacročnom pláne hodnotení existujúcich právnych predpisov a podľa možnosti zahrnie do uvedeného plánu ich žiadosti o podrobné hodnotenie konkrétnych oblastí politiky alebo právnych aktov.

V rámci plánovania činností v oblasti hodnotenia bude Komisia rešpektovať lehoty, ktoré sú stanovené v právnych predpisoch Únie na predkladanie správ, ako aj na účely preskúmania.

22. V rámci legislatívneho cyklu by mali hodnotenia existujúcich právnych predpisov a politík založené na efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnote poskytovať základ pre hodnotenia možností ďalších opatrení. Na podporu týchto procesov sa uvedené tri inštitúcie dohodli na tom, že podľa potreby do svojich legislatívnych návrhov zaradia požiadavky podávania správ, monitorovania a hodnotenia a zároveň budú predchádzať nadmernej regulácii a administratívnej záťaži, najmä vo vzťahu k členským štátom. Vo vhodných prípadoch do takýchto požiadaviek zaradia aj merateľné ukazovatele, na základe ktorých sa budú zhromažďovať dôkazy o účinkoch právnych predpisov v praxi.

23. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli, že budú systematicky zvažovať použitie doložiek o preskúmaní v právnych predpisoch a zohľadnia čas potrebný na vykonanie a na zhromaždenie dôkazov o výsledkoch a vplyve.

Uvedené tri inštitúcie zväžia, či obmedziť uplatňovanie niektorých právnych predpisov na určité časové obdobie („doložka o ukončení platnosti“).

24. Uvedené tri inštitúcie sa navzájom včas informujú pred prijatím alebo preskúmaním svojich usmernení týkajúcich sa ich nástrojov lepšej tvorby práva (konzultácie s verejnosťou a zainteresovanými stranami, posúdenia vplyvu a *ex post* hodnotenia).

IV. LEGISLATÍVNE NÁSTROJE

25. Komisia v dôvodovej správe ku každému návrhu poskytne Európskemu parlamentu a Rade vysvetlenie a odôvodnenie svojej voľby právneho základu a druhu právneho aktu. Komisia by mala náležite zohľadniť rozdielnu povahu a účinky medzi nariadeniami a smernicami.

Komisia takisto v dôvodových správach vysvetlí, prečo sú navrhované opatrenia opodstatnené vzhľadom na zásady subsidiarity a proporcionality a ako sú zlučiteľné so základnými právami. Komisia navyše poskytne prehľad o rozsahu a výsledkoch konzultácií s verejnosťou a so zainteresovanými stranami, posúdenie vplyvu a *ex post* hodnotení platných právnych predpisov, ktoré uskutočnila.

Ak sa plánuje zmena právneho základu, ktorej dôsledkom je zmena riadneho legislatívneho postupu na mimoriadny legislatívny postup alebo nelegislatívny postup, medzi uvedenými tromi inštitúciami sa o tom uskutoční výmena názorov.

Uvedené tri inštitúcie sa zhodli, že voľba právneho základu je právnym rozhodnutím, ktoré sa musí zakladať na objektívnych dôvodoch, ktoré podliehajú súdnemu preskúmaniu.

Komisia bude naďalej v plnej miere vykonávať svoju inštitucionálnu úlohu, aby zabezpečila dodržiavanie zmlúv a judikatúry Súdneho dvora Európskej únie.

V. DELEGOVANÉ A VYKONÁVACIE AKTY

26. Uvedené tri inštitúcie zdôrazňujú významnú úlohu, ktorú majú delegované a vykonávacie akty v práve Únie. Keď sa používajú efektívne, transparentne a v opodstatnených prípadoch, sú tieto akty neoddeliteľným nástrojom lepšej tvorby práva, pričom prispievajú k jednoduchosti a aktuálnosti právnej úpravy, ako aj k jej efektívnemu a urýchlenému vykonávaniu. Rozhodnutie o tom, či a v akom rozsahu použiť delegované alebo vykonávacie akty, patrí v rozsahu stanovenom zmluvami do právomoci zákonodarcu.

27. Uvedené tri inštitúcie uznávajú potrebu zosúladiť existujúce právne predpisy s právnym rámcom zavedeným Lisabonskou zmluvou a predovšetkým potrebu vysokej priority promptného zosúladenia všetkých základných aktov, ktoré ešte odkazujú na regulačný postup s kontrolou. Komisia navrhne uvedené zosúladenie všetkých základných aktov do konca roku 2016.

28. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli na „Spoločnej dohode o delegovaných aktoch“ a na súvisiacich štandardných formuláciách (ďalej len „spoločná dohoda“), ktoré sú jej prílohou. V súlade so spoločnou dohodou a s cieľom zvýšiť transparentnosť a zlepšiť konzultácie sa Komisia zaväzuje, že pred prijatím delegovaných aktov získa všetky potrebné odborné poznatky, a to aj prostredníctvom konzultácií s odborníkmi z členských štátov a prostredníctvom verejných konzultácií.

Okrem toho vždy, keď bude potrebné v rámci včasnej prípravy návrhov vykonávacích aktov získať širšie odborné poznatky, Komisia využije expertné skupiny, konzultácie zamerané na konkrétne zainteresované strany a prípadne uskutoční konzultácie s verejnosťou.

S cieľom zabezpečiť rovnaký prístup ku všetkým informáciám sa Európskemu parlamentu a Rade zasielajú všetky dokumenty v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov. Odborníci z Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, na ktoré sú pozvaní odborníci z členských štátov a ktoré sa týkajú prípravy delegovaných aktov.

Komisia môže byť pozývaná na zasadnutia v Európskom parlamente alebo Rade na účely ďalšej výmeny názorov o príprave delegovaných aktov.

Uvedené tri inštitúcie začnú rokovať bez zbytočného odkladu po nadobudnutí účinnosti tejto dohody s cieľom doplniť spoločnú dohodu stanovením nezáväzných kritérií na uplatňovanie článkov 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

29. Uvedené tri inštitúcie sa zaväzujú v úzkej spolupráci zriadiť najneskôr do konca roka 2017 spoločný funkčný register delegovaných aktov, ktorý bude poskytovať štruktúrovanou a používateľsky ústretovou formou informácie v záujme zvýšenia transparentnosti, uľahčenia plánovania a umožnenia sledovať všetky jednotlivé štádiá životného cyklu delegovaného aktu.

30. Pokiaľ ide o vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie, uvedené tri inštitúcie sa dohodli, že nebudú do právnych predpisov Únie dopĺňať procesné požiadavky, ktorými by sa zmenili mechanizmy kontroly stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽¹⁾. Od výborov, ktoré vykonávajú svoje úlohy podľa postupu stanoveného v uvedenom nariadení, by sa nemalo požadovať, aby v rámci tejto funkcie vykonávali iné funkcie.

31. Za podmienky, že Komisia poskytne objektívne odôvodnenie založené na významnom prepojení medzi dvomi alebo viacerými splnomocneniami uvedenými v jednom legislatívnom akte, a pokiaľ v danom legislatívnom akte nie je stanovené inak, tieto splnomocnenia sa môžu zlúčiť. Konzultácie pri príprave delegovaných aktov slúžia aj na to, aby sa určilo, ktoré splnomocnenia sú významne prepojené. V takýchto prípadoch sa v námietke Európskeho parlamentu alebo Rady jasne uvedie, ktorého splnomocnenia sa konkrétne týka.

VI. TRANSPARENTNOSŤ A KOORDINÁCIA LEGISLATÍVNEHO PROCESU

32. Uvedené tri inštitúcie uznávajú, že riadny legislatívny postup sa vyvinul na základe pravidelných kontaktov vo všetkých fázach postupu. Sú aj naďalej odhodlané zlepšovať činnosť vykonanú v rámci riadneho legislatívneho postupu v súlade so zásadami lojálnej spolupráce, transparentnosti, zodpovednosti a efektívnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Uvedené tri inštitúcie sa zhodli najmä na tom, že Európsky parlament a Rada ako spoluzákonodarcovia majú pri vykonávaní svojich právomocí rovnocenné postavenie. Komisia vykonáva svoju úlohu sprostredkovateľa tak, že k obom zložkám legislatívneho orgánu pristupuje rovnako, pričom v plnom rozsahu rešpektuje úlohy pridelené uvedeným trom inštitúciám zmluvami.

33. Uvedené tri inštitúcie sa prostredníctvom vhodných postupov, vrátane dialógu medzi nimi, budú počas legislatívneho procesu pravidelne navzájom informovať o svojej práci, o rokovaníach, ktoré medzi nimi prebiehajú, a o akejkolvek prípadnej spätnej väzby od zainteresovaných strán.

34. Európsky parlament a Rada sa ako spoluzákonodarcovia zhodli na význame udržiavania úzkych kontaktov už pred medziinštitucionálnymi rokovaniami, aby dosiahli lepšie vzájomné porozumenie svojich jednotlivých stanovísk. Na tento účel budú v rámci legislatívneho procesu uľahčovať vzájomnú výmenu názorov a informácií, a to aj vyzývaním zástupcov ostatných inštitúcií k pravidelným neformálnym výmenám názorov.

35. Európsky parlament a Rada v záujme efektívnosti zabezpečia lepšiu synchronizáciu svojho prístupu k legislatívnym návrhom. Európsky parlament a Rada najmä porovnávajú indikatívne harmonogramy pre jednotlivé štádiá vedúce ku konečnému prijatiu každého legislatívneho návrhu.

36. Tam, kde je to vhodné, sa uvedené tri inštitúcie môžu dohodnúť na koordinácii úsilia na urýchlenie legislatívneho procesu a zároveň zabezpečia, aby boli rešpektované výhradné práva spoluzákonodarcov a aby sa zachovala kvalita právnych predpisov.

37. Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na tom, že poskytovanie informácií národným parlamentom musí umožniť národným parlamentom plne vykonávať ich výhradné práva vyplývajúce zo zmlúv.

38. Uvedené tri inštitúcie zabezpečia transparentnosť legislatívnych postupov, a to na základe príslušných právnych predpisov a judikatúry, vrátane primeraného prístupu k trojstranným rokovaniam.

Uvedené tri inštitúcie budú zlepšovať komunikáciu s verejnosťou počas celého legislatívneho cyklu, a najmä spoločne oznamovať úspešný výsledok legislatívneho procesu v rámci riadneho legislatívneho postupu po dosiahnutí dohody, konkrétne prostredníctvom spoločných tlačových konferencií alebo akýchkoľvek iných prostriedkov, ktoré považujú za vhodné.

39. S cieľom uľahčiť sledovateľnosť jednotlivých krokov v legislatívnom procese sa uvedené tri inštitúcie zaväzujú určiť do 31. decembra 2016 možnosti ďalšieho rozvoja platforiem a nástrojov na tento účel s cieľom vytvoriť na to určenú spoločnú databázu o stave legislatívnych spisov.

40. Uvedené tri inštitúcie uznávajú, že je dôležité zabezpečiť, aby každá inštitúcia mohla uplatňovať svoje práva a plniť svoje povinnosti zakotvené v zmluvách, ako ich vykladá Súdny dvor Európskej únie, pokiaľ ide o rokovania o medzinárodných dohodách a ich uzatváranie.

Uvedené tri inštitúcie sa zaviazali stretnúť sa do šiestich mesiacov po nadobudnutí účinnosti tejto dohody s cieľom rokovať o vylepšení praktických opatrení na spoluprácu a výmenu informácií v rámci zmlúv tak, ako ich vykladá Súdny dvor Európskej únie.

VII. VYKONÁVANIE A UPLATŇOVANIE PRÁVNÝCH PREDPISOV ÚNIE

41. Uvedené tri inštitúcie sa zhodli na dôležitosti štruktúrovanejšej vzájomnej spolupráce pri posudzovaní uplatňovania a účinnosti práva Únie s cieľom jeho zlepšenia prostredníctvom budúcich právnych predpisov.

42. Uvedené tri inštitúcie zdôrazňujú potrebu rýchleho a správneho uplatňovania právnych predpisov Únie v členských štátoch. Lehota na transpozíciu smerníc bude čo najkratšia a vo všeobecnosti nepresiahne dva roky.

43. Uvedené tri inštitúcie vyzývajú členské štáty, aby pri prijímaní opatrení na transpozíciu alebo vykonávanie právnych predpisov Únie alebo na zabezpečenie plnenia rozpočtu Únie o týchto opatreniach jasne informovali verejnosť. Ak sa členské štáty v súvislosti s transpozíciou smerníc do vnútroštátneho práva rozhodnú doplniť prvky, ktoré nijako nesúvisia s uvedenými právnymi predpismi Únie, takéto doplnenia by mali byť identifikovateľné buď prostredníctvom transponujúceho aktu alebo aktov, alebo prostredníctvom súvisiacich dokumentov.

44. Uvedené tri inštitúcie vyzývajú členské štáty, aby Komisii poskytli súčinnosť pri získavaní informácií a údajov potrebných na monitorovanie a hodnotenie vykonávania práva Únie. Uvedené tri inštitúcie pripomínajú a zdôrazňujú význam spoločného politického vyhlásenia členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ a spoločného politického vyhlásenia Európskeho parlamentu, Rady a Komisie z 27. októbra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom, týkajúcich sa vysvetľujúcich dokumentov, ktoré sprevádzajú oznámenie transpozičných opatrení.

45. Komisia bude naďalej každoročne podávať správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní právnych predpisov Únie. Ak je to relevantné, správa Komisie zahŕňa odkaz na informácie uvedené v bode 43. Komisia môže poskytnúť ďalšie informácie o stave vykonávania daného právneho aktu.

VIII. ZJEDNODUŠENIE

46. Uvedené tri inštitúcie potvrdzujú svoj záväzok používať častejšie legislatívnu techniku prepracovania na úpravu existujúcich právnych predpisov a v plnej miere dodržiavať medziinštitucionálnu dohodu z 28. novembra 2001 o štruktúrovanejšom používaní techniky prepracovania v prípade právnych aktov. Ak prepracovanie nie je vhodné, Komisia čo najskôr po prijatí pozmeňujúceho aktu predloží návrh v súlade s medziinštitucionálnou dohodou z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu legislatívnych textov. Ak Komisia takýto návrh nepredloží, zdôvodní to.

47. Uvedené tri inštitúcie sa zaväzujú podporovať najúčinnejšie regulačné nástroje, ako napríklad harmonizáciu a vzájomné uznávanie, s cieľom zabrániť nadmernej regulácii a administratívne mu zaťaženiu a plniť ciele zmlúv.

48. Uvedené tri inštitúcie sa dohodli, že budú spolupracovať s cieľom aktualizovať a zjednodušiť právne predpisy a zabrániť nadmernej regulácii a administratívne mu zaťaženiu občanov, orgánov verejnej správy a MSP, pričom sa zabezpečí plnenie legislatívnych cieľov. V tomto kontexte sa uvedené tri inštitúcie dohodli na výmene názorov na túto záležitosť pred finalizáciou pracovného programu Komisie.

Ako príspevok k svojmu programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT) sa Komisia zaväzuje každoročne predkladať prehľad výsledkov úsilia Únie zjednodušiť právne predpisy a zabrániť nadmernej regulácii a znížiť administratívne zaťaženie, vrátane ročného prieskumu zaťaženia.

Vždy keď to bude možné, bude Komisia na základe posúdenia vplyvu a hodnotiacej činnosti inštitúcií a vstupov od členských štátov a zainteresovaných strán, berúc do úvahy náklady a prínosy regulácie Únie, kvantifikovať zníženie regulačného zaťaženia alebo potenciál úspor v súvislosti s jednotlivými návrhmi alebo právnymi aktmi.

Komisia zároveň v programe REFIT posúdi realizovateľnosť stanovenia cieľov, ktoré sa týkajú zníženia zaťaženia v konkrétnych sektoroch.

IX. VYKONÁVANIE A MONITOROVANIE TEJTO DOHODY

49. Uvedené tri inštitúcie podniknú kroky potrebné na to, aby mali prostriedky a zdroje potrebné na riadne vykonávanie ustanovení tejto dohody.

50. Uvedené tri inštitúcie budú monitorovať vykonávanie tejto dohody spoločne a pravidelne, a to tak na politickej úrovni prostredníctvom ročných rokovaní, ako aj na technickej úrovni v skupine pre medziinštitucionálnu koordináciu.

X. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

51. Táto medziinštitucionálna dohoda nahrádza Medziinštitucionálnu dohodu o lepšej tvorbe práva zo 16. decembra 2003 ⁽²⁾ a Medziinštitucionálny spoločný prístup k posudzovaniu vplyvu z novembra 2005 ⁽³⁾.

Príloha k tejto dohode nahrádza Spoločnú dohodu o delegovaných aktoch z roku 2011.

52. Táto dohoda nadobúda účinnosť dňom jej podpisu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourg 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

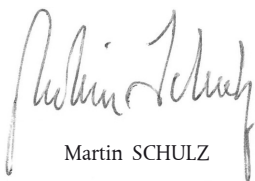
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburg 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

Za Evropský parlament
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

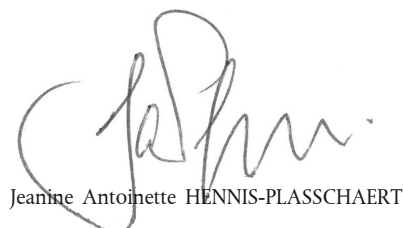
Za Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

Za КОМИСИЯТА
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Komisjon puolesta
 På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PRÍLOHA

Spoločná dohoda Európskeho parlamentu, Rady a Komisie o delegovaných aktoch**I. Rozsah pôsobnosti a všeobecné zásady**

1. Táto spoločná dohoda rozvíja a nahrádza spoločnú dohodu o delegovaných aktoch z roku 2011 a zjednodušuje postup, ktorý v nadväznosti na ňu ustanovili Európsky parlament a Rada. V tejto spoločnej dohode sa stanovujú praktické dojednania a dohodnuté spresnenia a preferencie vzťahujúce sa na delegovanie legislatívnej právomoci podľa článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Uvedený článok vyžaduje, aby sa v každom legislatívnom akte, prostredníctvom ktorého dochádza k delegovaniu, výslovne vymedzili ciele, obsah, rozsah a trvanie delegovania (ďalej len „základný akt“).
2. Európsky parlament, Rada a Komisia (ďalej len „uvedené tri inštitúcie“) v rámci výkonu svojich právomocí a v súlade s postupmi ustanovenými v ZFEÚ počas celého postupu spolupracujú v záujme hladkého výkonu delegovanej právomoci a účinnej kontroly tejto právomoci zo strany Európskeho parlamentu a Rady. Na tento účel udržiavajú príslušné kontakty na administratívnej úrovni.
3. Pri navrhovaní delegovania právomocí podľa článku 290 ZFEÚ alebo pri samotnom delegovaní takejto právomoci sa uvedené inštitúcie v závislosti od postupu prijímania, ktorý je stanovený pre základný akt, zaväzujú v maximálnej možnej miere používať štandardné ustanovenia stanovené v dodatku k spoločnej dohode.

II. Konzultácie pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov

4. Komisia pri príprave návrhov delegovaných aktov uskutočňuje konzultácie s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi. Útvary Komisie uskutočňujú včas s odborníkmi z členských štátov konzultácie o každom návrhu delegovaného aktu, ktorý tieto útvary vypracovali (*). Návrhy delegovaných aktov sa poskytnú odborníkom z členských štátov. Tieto konzultácie sa uskutočnia prostredníctvom existujúcich expertných skupín, resp. prostredníctvom stretnutí ad hoc s odborníkmi z členských štátov, na ktoré Komisia pozve týchto odborníkov prostredníctvom stálych zastúpení všetkých členských štátov. O tom, ktorí odborníci sa zúčastnia, rozhodujú členské štáty. Odborníkom z členských štátov sa návrhy delegovaných aktov, návrh programu a akékoľvek iné relevantné dokumenty poskytnú včas na to, aby sa mohli pripraviť.
5. Na konci každého stretnutia s odborníkmi z členských štátov alebo v nadväznosti na takéto stretnutia útvary Komisie uvedú závery, ktoré vyplynuli z rokovaní, vrátane toho, ako zohľadnia stanoviská odborníkov, ako aj svoj ďalší postup. Tieto závery sa zaznamenajú v zápisnici zo schôdze.
6. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov sa môžu uskutočniť aj konzultácie so zainteresovanými stranami.
7. V prípade, že sa uskutočnia akékoľvek zmeny v podstate návrhu delegovaného aktu, Komisia dá odborníkom z členských štátov príležitosť reagovať na zmenené znenie návrhu delegovaného aktu, a to v prípade potreby v písomnej podobe.
8. Zhrnutie konzultačného procesu sa uvedie v dôvodovej správe pripojenej k delegovanému aktu.
9. Komisia v pravidelných intervaloch poskytuje orientačný prehľad plánovaných delegovaných aktov.

(*) Osobitosť postupu vypracovania regulačných technických predpisov (RTS), ako je uvedené v nariadeniach o ESA [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1094/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov), a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/79/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 48) a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84)] sa zohľadnia bez toho, aby boli dotknuté pravidlá konzultácie stanovené v tejto dohode.

10. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov Komisia zabezpečí, aby sa všetky dokumenty vrátane návrhov aktov včas a súčasne postúpili Európskemu parlamentu a Rade, a to v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov.
11. Ak to Európsky parlament a Rada považujú za potrebné, môžu vyslať odborníkov na zasadnutia expertných skupín Komisie zaoberajúcich sa prípravou delegovaných aktov, na ktoré sú pozvaní odborníci z členských štátov. Európskemu parlamentu a Rade sa na tento účel zasiela plán na nadchádzajúce mesiace a pozvánky na všetky zasadnutia expertov.
12. Uvedené tri inštitúcie si na účely zasielania a prijímania všetkých dokumentov v súvislosti s delegovanými aktmi navzájom oznámia svoje funkčné schránky pre elektronickú poštu. Po zriadení sa na tento účel bude používať register uvedený v bode 29 tejto dohody.

III. Dojednania týkajúce sa zasielania dokumentov a výpočtu lehôt

13. Komisia oficiálne zasiela delegované akty Európskemu parlamentu a Rade prostredníctvom vhodného mechanizmu. S utajovanými dokumentmi sa zaobchádza v súlade s internými administratívnymi postupmi vypracovanými každou inštitúciou tak, aby poskytovali všetky potrebné záruky.
14. Aby sa zabezpečilo, že Európsky parlament a Rada môžu vykonávať svoje práva ustanovené v článku 290 ZFEÚ v lehotách stanovených v jednotlivých základných aktoch, Komisia nebude zasielať žiadne delegované akty v týchto obdobiach:

— od 22. decembra do 6. januára,

— od 15. júla do 20. augusta.

Tieto obdobia platia len v tom prípade, že lehota na vznesenie námietok vychádza z bodu 18.

Tieto obdobia neplatia vo vzťahu k delegovaným aktom prijatým v rámci postupu pre naliehavé prípady stanoveného v časti VI tejto spoločnej dohody. V prípade, že sa počas niektorého z období uvedených v prvom pododseku prijme delegovaný akt postupom pre naliehavé prípady, lehota na vznesenie námietok stanovená v základnom akte začne plynúť až po skončení tohto obdobia.

Uvedené tri inštitúcie sa do októbra roku, ktorý predchádza voľbám do Európskeho parlamentu, dohodnú na mechanizme oznamovania delegovaných aktov počas obdobia volieb do Európskeho parlamentu.

15. Lehota na vznesenie námietok začína plynúť, keď sa Európskemu parlamentu a Rade doručili znenia delegovaného aktu vo všetkých úradných jazykoch.

IV. Trvanie delegovania

16. V základnom akte sa môže Komisia splnomocniť na prijímanie delegovaných aktov na dobu neurčitú alebo určitú.
17. V prípade, že bola stanovená doba určitá, v základnom akte by sa v zásade malo stanoviť automatické predĺžovanie delegovania právomoci o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia voči takémuto predĺženiu námietku. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovanej právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím každého takéhoto obdobia. Týmto bodom nie je dotknuté právo Európskeho parlamentu alebo Rady delegovanie odvolať.

V. Lehoty na vznesenie námietok Európskym parlamentom a Radou

18. Bez toho, aby bol dotknutý postup pre naliehavé prípady, by mala byť lehota na vznesenie námietok, vymedzená jednotlivo v každom základnom akte, v zásade dva mesiace a nie menej, s tým, že ju možno na podnet niektorej z týchto dvoch inštitúcií (Európskeho parlamentu alebo Rady) predĺžiť o ďalšie dva mesiace.

19. Delegovaný akt sa však môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a môže nadobudnúť účinnosť pred uplynutím tejto lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku.

VI. Postup pre naliehavé prípady

20. Postup pre naliehavé prípady by mal byť vyhradený pre výnimočné situácie, medzi ktoré patria napr. záležitosti bezpečnosti, ochrany zdravia a bezpečnosti alebo vonkajšie vzťahy vrátane humanitárnych kríz. Dôvody pre uplatnenie postupu pre naliehavé prípady by Európsky parlament a Rada mali uviesť v základnom akte. V základnom akte sa uvedú situácie, v ktorých sa použije postup pre naliehavé prípady.
21. Komisia sa zaväzuje, že bude v plnom rozsahu informovať Európsky parlament a Radu o možnosti prijatia delegovaného aktu podľa postupu pre naliehavé prípady. Keď útvary Komisie dospejú k záveru, že možno predpokladať takúto situáciu, neformálne na to prostredníctvom funkčných schránok elektronickej pošty uvedených v bode 12 vopred upozornia sekretariát Európskeho parlamentu a sekretariát Rady.
22. Delegovaný akt prijatý postupom pre naliehavé prípady nadobúda účinnosť okamžite a uplatňuje sa, kým sa proti nemu v lehote ustanovenej v základnom akte nevznesie námietka. Ak proti nemu vznesie Európsky parlament alebo Rada námietku, Komisia ihneď po oznámení Európskeho parlamentu alebo Rady o rozhodnutí vzniesť námietku akt zruší.
23. Komisia pri oznamovaní delegovaného aktu prijatého postupom pre naliehavé prípady Európskemu parlamentu a Rade uvedie dôvody použitia uvedeného postupu.

VII. Uverejnenie v úradnom vestníku

24. Delegované akty sa uverejňujú v *Úradnom vestníku Európskej únie* v sérii L po uplynutí lehoty na vznesenie námietky s výnimkou okolností stanovených v bode 19. Delegované akty prijaté postupom pre naliehavé prípady sa uverejňujú bezodkladne.
25. Bez toho, aby bol dotknutý článok 297 ZFEÚ, sa v *Úradnom vestníku Európskej únie* v sérii L uverejňujú aj rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady o odvolaní delegovania právomoci, o vznesení námietky voči delegovanému aktu prijatému postupom pre naliehavé prípady alebo o odmietnutí automatického predĺženia delegovania právomoci. Rozhodnutie o odvolaní delegovania nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
26. Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejní aj rozhodnutia o zrušení delegovaných aktov prijatých postupom pre naliehavé prípady.

VIII. Vzájomná výmena informácií, najmä v prípade odvolania delegovania

27. Európsky parlament a Rada sa pri výkone svojich práv v rámci uplatňovania podmienok stanovených v základnom akte navzájom informujú, a takisto informujú aj Komisiu.
28. Keď buď Európsky parlament alebo Rada iniciujú postup, ktorý by mohol viesť k odvolaniu delegovania právomoci, informujú zvyšné dve inštitúcie najneskôr jeden mesiac pred prijatím rozhodnutia o odvolaní delegovania.

Dodatok

Štandardné ustanovenia

Odôvodnenie:

S cieľom ... [cieľ] by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o ... [obsah a rozsah]. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

Článok, ktorým (články, ktorými) sa deleguje právomoc

Komisia [prijme/je splnomocnená prijímať] delegované akty v súlade s článkom [A] týkajúce sa ... [obsah a rozsah].

Doplní sa nasledujúci doplňujúci odsek, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady:

Ak sa to v prípade ... [obsah a rozsah] vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto článku sa uplatňuje postup stanovený v článku [B].

Článok [A]

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

[trvanie]

Možnosť 1:

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od ... [dátum nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný dátum stanovený spoluzákodarcami].

Možnosť 2:

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na obdobie ... rokov od ... [dátum nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný dátum stanovený spoluzákodarcami]. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto ...-ročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevzniesu voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

Možnosť 3:

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na obdobie ... rokov od ... [dátum nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný dátum stanovený spoluzákodarcami].

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku (článkoch) ... môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku (článkov) ... nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote [dvoch mesiacov] odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o [dva mesiace].

Doplní sa nasledujúci doplňujúci článok, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady:

Článok [B]

Postup pre naliehavé prípady

1. Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.
 2. Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku [A] ods. 6. V takom prípade Komisia okamžite po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt zruší.
-

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK